

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Olszowiec

Protokolant: st. sekr. sąd. M. Kłysik

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016r. sprawy **B. K.**, urodz. (...) w Z., syna W. i E. z domu Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 maja 2015 roku w miejscowości (...), woj. (...), wbrew treści art. 45 ust. 1 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się zawartością 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził samochód marki O. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 1 czerwca 2009 roku, sygn. II K 394/09
- Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 24 kwietnia 2008 roku, sygn. VI K 88/08
- Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 4 stycznia 2006 roku, sygn. VIII K 726/05

za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz dopuścił się zarzucanego mu czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 1 czerwca 2009 roku sygn. II K 394/09 oraz zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 24 kwietnia 2008 roku sygn. VI K 88/08 orzeczonych w związku ze skazaniem za przestępstwa, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 1 września 2010 roku do dnia 1 lipca 2011 roku orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia z dnia 4 stycznia 2005r roku sygn. XVIII K 726/06 za umyślne przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk.

1. oskarżonego B. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tymi zmianami, że sygnatura akt sprawy Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, w której był uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, brzmiała XVIII K 726/05 a obecnego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie XVIII 726/05 za umyślne przestępstwo podobne, to jest czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 i 4 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. i za to na podstawie art. 178a § 4 kk. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 42 § 2 kk. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 18 maja 2015r. w związku z art. 4 § 1 kk. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 (dziesięciu) lat,

3. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa..

UZASADNIENIE

W dniu 10 maja 2015r. od godzin rannych B. K. przebywał na targowisku w Tuszynie, gdzie handlował torbami i plecakami. Później wraz z siostrzeńcem pojechał na targowisko w G., gdzie też prowadził handel. Udali się tam samochodem O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącym do żony B. K., kierowanym przez jego siostrzeńca. Na targowisku w G. w godzinach popołudniowych B. K. wspólnie ze znajomymi zaczął spożywać alkohol w postaci wódki. On sam wypił około 300 ml tego alkoholu. Po pewnym czasie B. K. zabrał kluczyki od samochodu O. (...), wsiadł w niego i kierując pojazdem pojechał w kierunku miejscowości G. (wyjaśnienia oskarżonego k. 20, 53, protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 2, notatka urzędowa k. 1). Będąc już w miejscowości G., około godziny 18.00, B. K. stracił panowanie nad prowadzonym pojazdem i na wysokości posesji numer (...) wjechał nim do przydrożnego rowu uderzając przy tym w pionowy znak drogowy (notatka urzędowa k. 1, wyjaśnienia oskarżonego k. 20 i 53).

Trzykrotne badanie B. K. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało, że w chwili kierowania samochodem znajdował się on w stanie nietrzeźwości. Pierwsze badanie dało wynik 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, drugie 1,14 mg/l, trzecie 1,06 mg/l. Podczas badania B. K. przyznał, że w dniu zdarzenia o godzinie 15:30 spożywał alkohol w postaci wódki w ilości 300 ml (protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 2).

B. K. nie posiadał wówczas uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Obowiązywał go w tym czasie zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych ruchu lądowym. Został on orzeczony na okres 10 lat wyrokami Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 24 kwietnia 2008r. w sprawie VI K 88/08 a także z dnia 1 czerwca 2009r. w sprawie II K 394/09. Wyrokami w tych sprawach B. K. został skazany za przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Wyrokiem w sprawie VI K 88/08 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk., popełnione w dniu 19 stycznia 2008r., B. K. został skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. W 2010 roku doszło do zarządzenia wykonania tej kary i odbywał ją od dnia 11 maja 2010r. do 11 sierpnia 2010r. Wyrokiem w sprawie II K 394/09 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk. i art. 244 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk., popełnione w dniu 5 marca 2009r., B. K. został skazany na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tą odbywał od dnia 11 sierpnia 2010r. do dnia 1 września 2010r. i od dnia 1 lipca 2011r. do dnia 11 października 2011r. Nadto jeszcze wcześniej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 4 stycznia 2006r. w sprawie XVIII K 726/05, również za przestępstwo z art. 178a § 1 kk., popełnione w dniu 16 lipca 2005r., został skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W 2009r. doszło do zarządzenia wykonania tej kary i B. K. odbywał ją w okresie od dnia 1 września 2010r. do dnia 1 lipca 2011r. (odpisy wyroków k. 25-26, 32, 35, odpis postanowienia o zarządzeniu wykonania kary k. 33, dane o karalności k. 12-13).

Oskarżony **B. K.** przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Podał też, iż nie potrafi wyjaśnić dlaczego zabrał siostrzeńcowi kluczyki do samochodu, wsiadł w samochód i nim odjechał (wyjaśnienia oskarżonego k. 20, 53).

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest całkowicie bezsporny. Oskarżony nie zaprzecza, że kierował samochodem, wjechał nim do przydrożnego rowu a wcześniej spożywał alkohol. Za wiarygodne sąd uznał dokumenty zaliczone do materiału dowodowego. Ich wiarygodność nie była kwestionowana w toku postępowania.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk. B. K. kierował pojazdem mechanicznym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Jednocześnie czynu tego dopuścił się w czasie obowiązywania orzeczonego przez sąd za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym co oznacza, że nie zastosował się do tego zakazu. Tak więc jego czyn należało dodatkowo zakwalifikować z § 4 art. 178a kk.

Czyn oskarżonego należało także zakwalifikować z art. 64 § 1 kk., gdyż dopuścił się go w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w tym przepisie. Od dnia 11 maja 2010r. do dnia 11 października odbywał kary pozbawienia

wolności za takie same przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Tak więc kolejnego przestępstwa dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia ostatniej kary pozbawienia wolności. Łączny wymiar tych kar, a także jednej z nich, przekraczał 6 miesięcy.

Popelniając przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości i wbrew orzeczonemu przez sąd zakazowi oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Musiał wiedzieć, że znajduje się w stanie nietrzeźwości skoro nieco wcześniej spożywał alkohol w postaci wódki w ilości, jak zadeklarował, około 300 ml. Wiedział również, że obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Oskarżonemu można przypisać winę w czasie czynów. Jest on osobą pełnoletnią, w pełni poczytalną. Nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca winę.

Wymierzając oskarżonemu karę jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował wyrażoną przez niego skruchę. Trudno natomiast za taką okoliczność uznać w realiach niniejszej sprawy przyznanie się oskarżonego. Nie ma ono żadnego szczególnego waloru procesowego, skoro sprawstwo oskarżonego i tak nie budziło wątpliwości. Okolicznościami obciążającymi były natomiast: stopień nietrzeźwości oskarżonego, uprzednia karalność za takie same przestępstwa, popełnienie przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk.

W świetle okoliczności obciążających i jednej wskazanej okoliczności łagodzącej zdaniem sądu kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd nie dopatrzył się żadnych przesłanek uzasadniających warunkowe zawieszenie wykonania tej kary. Oskarżony wcześniej był trzy razy karany za takie same przestępstwo, odbywał za nie kary pozbawienia wolności a mimo to popełnił je po raz kolejny. Wskazuje to, że poprzednio stosowane kary nie osiągnęły swoich celów i w dalszym ciągu konieczne jest stosowanie wobec oskarżonego sankcji o charakterze izolacyjnym.

Obligatoryjne było orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na podstawie art. 42 § 2 kk.. Ustalając długość zakazu sąd miał na uwadze te same okoliczności, co przy orzekaniu kary pozbawienia wolności. W szczególności mieć tu należy na uwadze znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego, uprzednie karanie go już za takie przestępstwo oraz to, że nie stosował się do wcześniej orzeczonych zakazów. Skoro wcześniej sądu orzekały 10-letni zakaz prowadzenia pojazdów to trudno uzasadnić niższy wymiar w niniejszym postępowaniu. Z tych względów sąd uznał, że zasadne będzie orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

W stosunku do oskarżonego sąd zastosował, w myśl art. 4 § 1 kk., przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 18 maja 2015r., kiedy to weszła w życie nowelizacja kodeksu karnego w znacznej mierze dotycząca sprawców przestępstw z art. 178a § 1 kk. Wprowadzono wówczas obowiązek orzeczenia w stosunku do takich sprawców jak oskarżony dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych a także obowiązek orzeczenia świadczenia pieniężnego w kwocie co najmniej 10.000 złotych. Tak więc przepisy obowiązujące w dacie czynu były niewątpliwie dla oskarżonego względniejsze i dlatego sąd je stosował w czasie orzekania.

O kosztach sądowych sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk. Sąd postanowił zwolnić od nich oskarżonego mając na uwadze to, że pracuje tylko dorywczo zarabiając około 1.500 złotych i ma na utrzymaniu uczącą się córkę.